

ning, at man, naar en enkelt Klasse fremtræder saa bestemt udpræget, som Officeersstanden gjør det, — og dette gjør den jo mere end nogen anden Stand, selv blot ved sin Paaklædning, sin Uniformering —, og naar man vil, at den skal beholde Modet og Lyften til at udføre sit Kald og sin Opgave, da ogsaa maa stille den saaledes, at den heller ikke i oeconomisk Henseende følger sig hdmgyet ligeoverfor andre Classer. Og dette skal man ikke blot sørge for med Hensyn til Mellemclasserne, men ogsaa paa de høiere Trin. Man skal stille Stabsofficererne, dem, som ere komne udover Midten, og som skulle betegne de høiere Punkter i den militaire Carriere, saaledes, at de dog nogenlunde kunne træde ved Siden af Mænd, der arbejde og virke med Dygtighed i andre Classer. Man maa ikke vedblive med den Tanke, som ofte har ligget bagved enkelte Yttringer og Bestemmelser om de Militaires Gager, at disse Mænd dog ikke have Meget at gjøre, at man jo ikke kræver nogen synderlig alvorlig Dannelse af dem, og at de altsaa maae hjælpe sig tarveligt igjennem osv. Vil man have dygtige Stabsofficerer, maa man dog erkjende, at en Stabsofficer i oeconomisk Stilling ikke maa have Mindre, end hvad en nogenlunde velhavende Kjøbmand i en Provindsstad har og kan bruge, og man maa ikke sige, at en Stabs-officerer skal staae absolut tilbage f. Ex. for en af de bedre lønede Herredsfogder, men man sammenligner hans Gage med den Gage, som vi have bestemt for vore Underdommere af første og anden Klasse. Jeg troer virkelig, at man paa dette Punkt har overseet de Hensyn, som skulle tilfredsstilles for det Heles Skyld, men som kun kunne tilfredsstilles igjennem Individerne. Dette udvider jeg til ogsaa at gjælde om Generalclassen. Man kunde maaffee sige, at man i en lille Armeé ikke skulde have Generaler, fordi man, naar man skal bruge dem i Krigen, vil være generet af dem, da der dog kun er et saa ringe Antal at vælge mellem. Jeg troer imidlertid, at man maa see bort fra dette Hensyn, og det allermeest i en monarkisk Stat, hvor man i andre Retninger nu engang har Rangtrin, Rangclasser, Titler osv. Vil man have en Armeé, maa man lade den gennem dens øverste

Officerer række op til Samfundets høiere Sphærer; den maa, gennem sin øverste Officeersklasse, Generalerne, finde sig repræsenteret i, lad mig sige, det høiere Selskabsliv og de høiere selskabelige Stillinger. Sørger man ikke for dette, trykker man Armeen ned og vil navnlig ogsaa gjøre dette overfor andre Armeer, med hvilke vor kunde komme til at virke sammen, eller med hvis Officerer vore Officerer ibetmindste kunde komme til at støde sammen. Naar vi vilde, at vore Officerer virkelig skulde ud-danne sig og skulle kunne søge Berøring med andre Armeers Officerer, saa maae vi ogsaa af den Grund have Generaler; thi det gaaer ikke an, hvis vor Armeé kommer til at samvirke med andre Armeer, at vore Brigader commanderes af Oberster, medens de fremmede Brigader commanderes af Generaler, saaledes at de danske Brigadeføjer altid have en ringere militair Grad end de fremmede Brigadeføjer. Vi maae give dem det samme dyre Stempel, som overalt gives Mænd i denne Stilling; men, give vi dem dette dyre Stempel, saa skulle vi ogsaa give dem Midler til at kunne leve nogenlunde i Overensstemmelse dermed, baade overfor fremmede Officerer og overfor os selv. Men saa spørger jeg, om 3,000 Rd., saaledes som Livet nu er hos os, er den Løn, hvorved man sætter en Mand istand til at indtage den Stilling, der bør tilkomme de 7 eller 8 Mænd, som skulle repræsentere Armeens øverste Trin. Det forekommer mig at være saameget besynderligere, at man har villet være sparsom paa dette Punkt, da det ringe Antal just gjør, at Forøgelsen af Udgiften ved en lidt høiere Gage ikke bliver synderligt stor, og da vi dog virkelig her befinde os paa et Punkt, hvor man kan sige, at Pengene ikke blot have en reel Betydning — hvad de ellers i høi Grad have —, men tillige en symbolisk Betydning. Det gaaer efter min Formening ikke an at sige, at det Høieste, som man kan opnaae ved at tjene sit Fædreland med Ære som Officer, er 3,500 Rd., og at den første Løn, som man naaer ved at komme op paa det høieste Trin i den militaire Carriere, nemlig ved at blive General, er 3,000 Rd., hvilket er den samme Løn, som gives en Herredsfoged i de største Herredsfogedembeder. Det er ikke at stille Officeers-